

weg gaan. Dat betekent afscheid nemen in theorie en praktijk van de genoemde vanzelfsprekendheden en werken aan de ontwikkeling van de nieuwe wereldse cultuur van nederigheid, barmhartigheid, zachtmoedigheid en geduld (318).

De huidige cultuur lijkt daar niet erg op. Vandaar dat Dippel de strijders voor een nieuwe cultuur karakteriseert als illegalen van de Geest: eenzame strijders, gevangen in een profaniserende cultuur, veelal gedésavoueerd, ook in de kerk, luisterend naar de signalen van de Geest.

Zijn er duidelijke taken?

Voorop staat, dat de gelovige onderzoeker de taak heeft in de kerk begrip te wekken voor de problemen, die hier aanhangig zijn (329). Hij heeft hier een sleutelpositie en dit punt dient dus voorop te staan. Vervolgens zal hij intensief naar wegen moeten zoeken om te komen tot een echt wederzijds begrip tussen exakte wetenschap en de wetenschappen van de mens en de samenleving in het algemeen, de theologie in het bijzonder. Wij mogen niet berusten in de konstatering, dat er „cultural lag” is tussen onze technische potenties en onze ethische achterlijkheid. In de derde plaats zullen we kritisch moeten zijn bij het aanvaarden van onze konkrete taken: we zullen ons meer moeten laten leiden door de noodzaak van christelijke presentie dan door carrièrezucht en prestigedwang (328).

Gods laboratorium

De nieuwe cultuur, gekarakteriseerd door broederlijkheid, is nog ver weg. De vanzelfsprekendheden zijn oppermachtig. Christenen kunnen bij de realisering ervan dienst doen als voorlopers, als exemplarische gemeente (335). Zij zijn Gods heilig experiment, zijn laboratorium (339). In deze situatie zijn de natuuronderzoekers vooruitgeschoven, zij kunnen de mensheid iets wezenlijks leren. Dippel roept hier de gelovende onderzoeker op arbeidende kommunititeiten te vormen, onderzoekersgemeenten (340). Zij kennen de „natuur”, maar zij weten ook, dat zij de „natuur” niet kunnen beheersen ondanks de enorme ontwikkeling van de natuurwetenschappen. „Wij komen nergens klaar met de 'natuur’”.

„Onze eindigheid kan de oneindigheid niet aan”. Wij zullen moeten leren de weg van Jezus Christus te gaan, de mens, naar Gods beeld, de weg ons gewezen in zijn evangelie, door zijn Geest (342).